

Het (indirect) onthouden van promotie

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 12 december 2010, bij de commissie ingekomen op 14 december 2010, is appellante in beroep gekomen van een beslissing die, naar haar mening, is vervat in een brief van verweerster van 11 november 2010. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Zowel bij het beroepschrift als bij het verweerschrift zijn producties overgelegd. Vervolgens hebben beide partijen nog nadere producties in het geding gebracht. Op 18 maart 2011 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante was aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde mevrouw ..... Namens verweerster waren aanwezig de heer mr. ....., juridisch adviseur bij verweerster, de heer drs. ....., rector van het .....college, en de heer ....., directeur van de vestiging ..... van het .....college. Zij werden bijgestaan door de gemachtigde van verweerster, die een pleitnotitie heeft overgelegd.

2. De feiten.

Vanaf 1994 is appellante als docente Duits werkzaam op het .....college, dat vestigingen heeft te ....., ... en ..... Per 1 augustus 1998 is appellante benoemd voor onbepaalde tijd met een werktijdfactor van 1.0000. Volgens de akte van benoeming d.d. 8 maart 1999 is de bij haar functie behorende maximumschaal 10.

Op 22 juni 2010 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen de directie van het .....college met de sectie Duits, waartoe ook appellante behoort. Daar is een nieuwe lessenindeling besproken, die afweek van een eerder concept. In de nieuwe lessenindeling werd appellante, in afwijking van de indeling van het concept, niet ingedeeld in de bovenbouw HAVO. In het schriftelijke verslag worden daarvoor, onder meer, als redenen genoemd dat een collega van appellante een LD-functie had en daarom lessen behoorde te geven in de bovenbouw HAVO, dat de directie het creëren van meer LD-functies wilde voorkomen en dat gekeken was waar de docenten het beste konden functioneren.

Appellante heeft vervolgens in gesprekken en in brieven aan verweerster te kennen gegeven dat haar direct danwel indirect promotie werd onthouden. Een en ander resulteerde in een brief van verweerster aan appellante van 11 november 2010 waarin, onder meer, het volgende aan appellante wordt medegedeeld:

“Op dinsdag 2 november jl. hebben ....., vestigingsdirecteur van het .....college ....., en ondergetekende een gesprek met je gehad.

Dit gesprek vloeide voort uit de afspraak die door interim-rector de heer ..... met je is gemaakt om te komen tot helderheid over je toekomstperspectief op het .....college, betreffende

- a. de inzet in het eerstegraadsgebied voor het vak Duits en*
- b. het verkrijgen van een LD-functie.*

In het gesprek heb je naar voren gebracht dat je – zoals je ook in je schriftelijke reactie van 4 oktober 2010 aan ..... hebt verwoord – op grond van al je werkzaamheden die je voor de school hebt verricht van mening bent dat je per 1 augustus 2011 voor een LD-functie in aanmerking komt.

Ik heb aangegeven dat ik zo'n toezegging niet kan doen omdat er geen LD-vacature is. Bij het toekennen van LD-functies volgt de school het beleid dat de omvang van de LD-formatie in juiste relatie moet staan met het aantal lessen in het eerstegraadsgebied. Voor onze school zijn dat (op de vestiging in ..... en ..... samen) ca. 45 eerstegraadslessen Duits en is er momenteel geen vacature LD.

Op dit moment is de LD-ruimte voor het vak Duits dus ingevuld. Op het moment dat er ruimte vrij komt stelt de school zo'n LD-functie intern open en kunnen daarvoor in aanmerking komende collega's hierop solliciteren. Zonder daarmee een oordeel uit te spreken over al hetgeen jij in de bijna 16 jaar die je aan de school verbonden bent voor het .....college hebt gedaan (en ik zou jouw ervaring zeker in de sollicitatie inbrengen), gaf ik je

in het gesprek aan dat ik nu niet vooruit kan lopen op de toekomstige situaties door aan jou een LD-functie toe te kennen. Waar geen vacature is kan ik die ook niet invullen."

Naast het onderhavige beroep loopt een door appellante gestarte procedure tegen een directe collega van haar bij de klachtencommissie van verweerster en is er bovendien gestart met twee mediationtrajecten waarbij appellante als partij is betrokken.

3. De standpunten van partijen.

Appellante voert het navolgende aan,

Appellante is van mening dat al sinds haar vaste aanstelling aan het .....college haar (in)direct promotie wordt onthouden. Deze onthouding van promotie geschiedt stelselmatig op diverse manieren. Zo kent het .....college een werkverdelingsbeleid dat echter in haar situatie niet wordt nageleefd waardoor promotie voor haar onbereikbaar wordt gemaakt. Weliswaar stelt verweerster dat er nu geen ruimte is voor een LD-functie en dat op het moment dat er ruimte vrij komt de daarvoor in aanmerking komende collega's hierop kunnen solliciteren maar in minstens twee gevallen is verweerster daarvan bewust afgeweken. Verder wordt appellante in het ongewisse gelaten over de invoering van de versterking van de functiemix op de school. De regeling versterking functiemix zou appellante tot uiterlijk 2014 perspectief bieden op een LD-functie als zij structureel in het eerstegraadsgebied werkzaam was. Door haar niet (meer) tot de bovenbouw toe te laten wordt haar deze kans ontnomen. De directe collega van appellant heeft het alleenrecht gekregen om lessen te geven aan de bovenbouw HAVO in ..... Het is in het schoolbelang dat appellante zich blijft bekwamen in het eerstegraadsgebied.

Appellante verzoekt om een heroverweging van haar functiewaardering LB naar LD.

Verweerster voert daartegen het volgende aan.

In de eerste plaats stelt zij dat het beroep niet-ontvankelijk is. Naar de mening van verweerster is in de brief van 11 november 2010 geen (voor beroep vatbaar) besluit verval. Subsidiair voert verweerster aan dat het beroep ongegrond is. Op dit verweer zal hierna, voor zover nodig, worden teruggekomen.

4. De beoordeling

Het geschil tussen partijen, zoals door appellante naar voren gebracht, bestaat al geruime tijd en is veelomvattend. De commissie is echter slechts bevoegd een oordeel geven voor zover tijdig beroep is ingesteld van een besluit als bedoeld in artikel 52 WVO en artikel K1 van de CAO-OMO.

In de brief van verweerster van 11 november 2010 deelt verweerster naar aanleiding van appellantes verzoek om haar per 1 augustus 2011 voor een LD-functie in aanmerking te doen komen aan appellante mede dat zo'n toezegging niet kan worden gedaan omdat er geen LD-vacature is, nu de LD-ruimte voor het vak Duits is ingevuld.

Naar het oordeel van de commissie houdt dit in een besluit van verweerster tot het (direct) onthouden van de door appellante gevraagde promotie per 1 augustus 2011. Dit is een ingevolge artikel 52 van de Wet op het Voortgezet Onderwijs en ingevolge artikel K1 van de CAO OMO een besluit dat voor beroep vatbaar is. Appellante heeft van deze beslissing tijdig beroep ingesteld. Het beroep is daarom in zoverre ontvankelijk.

De commissie is tot het oordeel gekomen dat het beroep tegen dit besluit ongegrond is.

Nu ten tijde van het besluit van 11 november 2010 vast stond dat er per 1 augustus 2011 – nog- geen LD-functie beschikbaar was, kon verweerster terecht op die grond weigeren appellante per die datum in een dergelijke functie te benoemen. Daarnaast kan het niet als onredelijk ten opzichte van appellante worden aangemerkt dat verweerster, gelet op de noodzaak om lessen en taken te verdelen binnen het beschikbare budget, in de formatie niet meer LD-functies heeft opgenomen dan zij heeft gedaan. Dit beleid is niet in strijd is met de toepasselijke CAO en is ook niet in strijd met goed werkgeverschap. Ook is er in de toepasselijke CAO of elders geen bepaling aan te wijzen op grond waarvan appellante er

aanspraak op zou kunnen maken dat verweester ten behoeve van haar de formatie met een LD-functie uitbreidt.

Voor zover moet worden aangenomen dat het bestreden besluit, en het door appellante ingestelde beroep, ook ziet op de inzet van appellante in het eerstegraads gebied voor het vak Duits overweegt de commissie het volgende.

Weliswaar kan een weigering van verweester om appellante in te zetten in het eerstegraads gebied, gelet op het bepaalde in artikel C1, vierde lid van de CAO, het indirect onthouden van promotie impliceren, maar het besluit omtrent de taaktoedeling voor het schooljaar 2010-2011 dateert al van juni 2010 en is toen, in het gesprek van 22 juni 2010, aan appellante medegedeeld, op schrift gezet en vervolgens ook geëffectueerd, overigens zonder dat appellante gebruik heeft gemaakt van de gelegenheid om tegen de lessentoedeling de daartoe geëigende bezwaarschriftprocedure, opgenomen in artikel E4, derde lid van de CAO, te volgen. Appellante heeft daarom haar beroep tegen dit besluit te laat ingesteld. Zij heeft het immers niet ingesteld binnen een termijn van zes weken nadat zij (in juni 2010) met dit (schriftelijk vastgelegde) besluit bekend was geworden. Ook kan niet worden geoordeeld dat het beroep van appellante na de brief van 11 november 2010 is ingesteld zo spoedig als dit redelijkerwijs van appellante kon worden verlangd.

In zoverre is het beroep daarom niet-ontvankelijk.

Voor zover appellante met haar beroep ook reeds de lessentoedeling voor het schooljaar 2011/2012 aan de orde heeft willen stellen is dat prematuur. Met betrekking tot de taaktoedeling voor het komende schooljaar is in het besluit van 11 november 2010 nog geheel geen beslissing genomen.

Het beroep zal, samengevat, deels ongegrond en deels niet-ontvankelijk worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie voornoemd:

verklaart het beroep deels ongegrond, deels niet-ontvankelijk, een en ander als in de rechtsoverwegingen aangeduid.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 18 maart 2011 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, W.G.A. van der Geest en dr. H.A.P. Wolfhagen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van leden, gekozen door de besturenorganisaties, heeft de heer Van der Geest zich van stemming onthouden.